

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
1	ויבאו אילמה ושם שתימ עשרה עינת מימ ושבעימ תמרימ ויחנו שמ על המימ	אילמה	יבאהו	לאן הוא יביא אותו? (לאילים) (לשם)	מה הוא יעשה ביחס ללאילים? (יביא אותו) (לשם)	לאן הם באו? (לאילים)	מה הם עשו ביחס ללאילים? (באו לשם)	השוני בזמן ובמספר אינו מונע התאמה במשמעות. "להיות מובא" משמעותו "לבוא באמצעות אחרים" הביטוי יכל להתיחס למשה או לקב"ה שיביא (או הביא) את עם ישראל ללאילים.
2	ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילמ שתימ עשרה עינת מימ ושבעימ תמרימ ויחנו שמ	אילמה	יבאהו	לאן הוא יביא אותו? (לאילים)	מה הוא יעשה ביחס ללאילים? (יביא אותו) (לשם)	לאן הם באו? (לאילים)	מה הם עשו ביחס ללאילים? (באו לשם)	השוני בזמן ובמספר אינו מונע התאמה במשמעות. "להיות מובא" משמעותו "לבוא באמצעות אחרים" הביטוי יכל להתיחס למשה או לקב"ה שיביא (או הביא) את עם ישראל ללאילים.
3	ויקחו בידמ מפרי הארצ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארצ אשר ה' אלקינו נתנ לנו	אמרימ	אלינו	מה הם עושים ביחס אלינו? (אומרים)	למי הם אומרים? (אלינו)	מה הם עשו ביחס אלינו? (אמרו)	למי הם אמרו? (אלינו)	ההקשר הישיר של המילה "אלינו" בפסוק הוא ל- "ויורידו", אך ההקשר מבחינת המשמעות הוא גם ל- "ויאמרו". ("וישיבו אתנו" מלמד שהאמירה היתה "אלינו"). מלבד זאת, המילים "וישיבו אתנו" דומות ל- "אמרים אלינו" ו"שיבו" תואם ל- "ויאמרו", "אתנו" תואם ל- "אלינו".
4	זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיכ במדבר למנ היום אשר יצאת מארצ מצרימ עד באכמ עד המקומ הזה ממרימ הייתמ עמ ה'	במדבר	ממרימ	איפה הייתם ממרים? (במדבר)	מה עשיתם במדבר? (ממרים)	איפה הייתם ממרים? (במדבר)	מה עשיתם במדבר? (ממרים)	ממרים יכול לשמש גם בעבר (הייתם ממרים), גם אם זה לשון הווה ההתאמה לא נשללת.
5	כאשר מריתמ פי במדבר צנ במריבת העדה להקדישני במימ לעיניהמ המ מי מריבת קדש מדבר צנ	במדבר	ממרימ	איפה הייתם ממרים? (במדבר)	מה עשיתם במדבר? (ממרים)	איפה מריתם? (במדבר)	מה עשיתם במדבר? (מרימ)	ממרים יכול לשמש גם בעבר (הייתם ממרים), גם אם זה לשון הווה ההתאמה לא נשללת.
6	את ה' האמרת היום להיות לכ לאלקימ וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו	האמרת	כהיומ	מה עשית כהיום? (האמרת)	כמתי האמרת? (כהיום)	מה עשית היום? (האמרת)	מתי האמרת? (היום)	קצת בעיה עם כ' הדמיון של המילה "כהיום". אך היות והביטוי מתפרש: "האמרת כמו (שעשית) היום" - הדמיון מתקיים.
7	יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדימ עד אשר אבא אל אדני שעירה	הביאה	שעירה	מה ביחס לשעיר? (אבוא)	לאן הביאה? (לשעיר)	מה ביחס לשעיר? (הביאה)	לאן אבוא? (לשעיר)	הביאה" היא שם עצם כמו "ההגעה"
8	ועשה את האחד מנ התרימ או מנ בני היונה מאשר תשיג ידו	היונה	עשיתי	מה עשיתי? (היונה)	מה ביחס ליונה? (עשיתי אותה)	מה תעשה? (אחד מבני היונה)	מה ביחס לאחד מבני היונה? (תעשה אותה)	הפסוק הוא "צווי", ואילו הביטוי נראה כמו על ארוע מסויים, אך יש התאמה במשמעות.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
9	קטנתי מכל החסדי ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות	הייתי	לשנימ	מה לשנים? (הייתי)	לכמה הייתי? (לשנים)	מה לשני [מחנות]? (הייתי)	לכמה [מחנות] הייתי? (לשנים)	מתאים.
10	והיו חייכ תלאימ לכ מנגד ופחדת לילה ויוממ ולא תאמינ בחייכ	הלילה	ויוממ	יומם, ומה עוד? (הלילה)	הלילה, ומה עוד? (יומם)	יומם ומה עוד? (לילה)	לילה, ומה עוד? (יומם)	בעיה עם האות ה' שבביטוי שנראה כמו צמצום ללילה מסויים. אך ייתכן שאין זו בעיה כי המשמעות היא כמו: "הלילות והימים" והמילה "יומם" לא מקבלת יידוע. ("הלילה והיומם" אינו תקין).
11	ויקח ישראל את כל הערימ האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבונ ובכל בנתיה	הערימ	לאמרי	מה לאמרי? (הערימ)	למי הערימ? (לאמורי)	מה לאמרי? (הערימ)	למי הערימ? (לאמורי)	המשמעות של עיקר הפסוק היא הפוכה, דהיינו שישראל לקחו את הערימ מידי האמורי. דהיינו הערימ הם לישראל, וזה אינו הולם את משמעות הביטוי שהערימ הן לאמורי. אך ההתאמה היא בגלל הצירוף "ערי האמרי" הנכלל בפסוק.
12	כי אורישי גוימ מפניכ והרחבתי את גבלכ ולא יחמד איש את ארצכ בעלתכ לראות את פני ה' אלקיכ שלש פעמימ בשנה	הראימ	אלקיכ	מיה ביחס לאלקיך? (רואים)	את מי [כביכל]? רואים? (אלקיך)	מה ביחס לאלקיך? (לראות)	את מי לראות? (את אלקיך)	למרות שבפסוק כתוב "יִרְאֶה" ולא "יִרְאֶה". "כי לא יראני האדם וחי"
13	שלוש פעמימ בשנה יראה כל זכורכ את פני ה' אלקיכ במקומ אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקמ	הראימ	אלקיכ	מיה ביחס לאלקיך? (רואים)	את מי [כביכל]? רואים? (אלקיך)	מה ביחס לאלקיך? (לראות)	את מי לראות? (את אלקיך)	למרות שבפסוק כתוב "יִרְאֶה" ולא "יִרְאֶה". "כי לא יראני האדם וחי"
14	הוא תהלתכ והוא אלקיכ אשר עשה אתכ את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניכ	הראימ	אלקיכ					א"א לראות את ה' רק כביכול באמצעות גדולותיו ונוראותיו
15	ככל אשר שאלת מעמ ה' אלקיכ בחרב ביום קהל לאמר לא אספ לשמע את קול ה' אלקי ואת האש הגדולה הזאת לא אראה עוד ולא אמות	הראימ	אלקיכ	מיה ביחס לאלקיך? (רואים)	את מי [כביכל]? רואים? (אלקיך)	מה ביחס לאלקי [האש הגדולה]? (ראו)	את מי רואים? (את האש הגדולה)	ניתן לומר שיש תאימות במשמעות בין אלקים לאש הגדולה, וזאת משום שלא ניתן ממש לראות את אלקים, "כי לא יראני האדם וחי" והאש הגדולה הוא כבוד ה' שזה מה שראו במעמד הר סיני.
16	וצויתי את ברכתי לכמ בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנימ	הששית	תעשנו	מי יעשה? (הששית)	מה השישית? (תעשנו)	מי יעשה? (הששית)	מה הששית? (תעשה)	בפסוק - נקבה, בביטוי - זכר. אך לא נראה שיש בעיה לגבי ההתאמה.
17	ויאמר אלעזר הכהנ אל אנשי הצבא הבאימ למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה	התורה	מה'	מה מה? (התורה)	ממי התורה? (מה')	מה צוה ה'? (חקת התורה)	מי צוה חקת התורה? (ה')	מתאים.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
18	זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליכ פרה אדמה תמימה אשר אינ בה מומ אשר לא עלה עליה על	התורה	מה'	מה מה? (התורה)	ממי התורה? (מה')	מה צוה ה'? (חקת התורה)	מי צוה חקת התורה? (ה')	מתאים.
19	וזה לכ תרומת מתנמ לכל תנופת בני ישראל לכ נתתימ ולבניכ ולבנתיכ אתכ לחק עולמ כל טהור בביתכ יאכל אתו	ואכלו	תרומת	מה יעשו ביחס לתרומ'ת (יאכלו)	מה יאכלו? (תרומ'ת)	מה יעשו ביחס לתרומ'ת? (הטהורים יאכלו)	מה יאכלו הטהורים? (תרומ'ת)	בביטוי: "תרומ'ת" - צורת רבים. בפסוק: "תרומת" היא צורת יחיד, אך משמשת כצורת רבים, שכן העניין מתייחס לרבים - תנופת בני ישראל אשר ירימו - כל טהור (כל הטהורים)...יאכל...
20	וירא ראשית לו כי שמ חלקת מחקק ספונ ויתא ראשי עמ צדקת ה' עשה ומשפטיו עמ ישראל	ואראה	ראשית	מה ביחס לראשית? (אראה)	מה אראה? (ראשית)	מה ביחס לראשית? (ראה)	מה ראה? (ראשית)	בביטוי: וראה= המדבר מתייחס לעצמו. בפסוק: וירא= המדבר מתייחס לאחר.
21	ואמ כל עדת ישראל ישגו ונעלמ דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו	ואשמו	העשימ	מה יקרה לעושים? (יאשמו)	מי יאשם? (העושים)	מה יקרה לאלה שיעשו? (יאשמו)	מי יאשם? (אלה שיעשו)	מתאים.
22	ובשר זבח תודת שלמיו ביומ קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר	וביומ	שלמיו	מה של שלמיו? (היום שלהם)	באיזה יום? (של שלמיו)	מה של קרבנו? (היום שלו)	באיזה יום? (של קרבנו)	משמעות הביטוי היא: "ביום של שלמיו" זה מתאים למילים בפסוק: "ביום קרבנו" "קרבנו" היא מילה תואמת במשמעות בהקשר שלנו, ל-"שלמיו"
23	והאספספ אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גמ בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר	ובנימ	התאוו	מי התאוה? (בנים)	מה עשו הבנים? (התאוו)	מי התאוה? (האספסוף)	מה עשו בני ישראל? (בכו)	בביטוי המילה "התאוו" מתייחס לבנים, ואילו בפסוק הוא מתייחס לאספסוף, יתכן ש"גם בני ישראל" משמעותו שגם הם התאוו. ייתכן שאין לכלול ברשימה.
24	ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקמ קדש	ובשלת	אילימ	מה תעשה לאילים? (תבשל)	מה תבשל? (אילים)	מה תעשה לאיל? (תבשל)	מה תבשל? (איל)	בביטוי ההוראה היא יותר כללית: "אילים" ברבים-אילי הקרבנות בדרך כלל. ולא "איל" כמו בפסוק. או "אילי מילואים" שהיו בכל שבעת הימים.
25	וה' המטיר על סדמ ועל עמרה גפרית ואש מאת ה' מנ השמימ	וה'	בשמימ	מי נמצא בשמיים? (ה')	איפה ה' נמצא? (בשמיים)	מיהו שמקומו בשמיים?	איפה מקומו של ה'?	הפשט במילים הלכאורה מיותרות: "מאת ה'" הוא: "ממקום מושבו של ה'" שהוא בשמים. ("העמק דבר" ועוד מפרשני הפשט. השווה: וְשִׁמְעָתָּ מִן הַשָּׁמַיִם מִקְּוֹן שְׁבַתָּךְ אֶת תְּפִלָּתְךָ. (דברי הימים ב פרק ו פס' ל"ט) ועוד). זה מתאים גם לטעמי המקרא- האתנחתא מפסיקה בין המילים "גפרית ואש" ו-"מאת ה'" מן השמיים" ואם כפירוש שהעונש בא מן השמים בלי קשר למקום מושבו של ה', היה מתאים שתהיה אחרי המילים "מאת ה'".

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר1	ביטוי הקשר2	פסוק הקשר1	פסוק הקשר2	הערות
26	וה' הלכ לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרכ ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה	וה'	יאירו	מי יאיר? (ה')	מה ה' יעשה? (יאיר)	מי מאיר? (ה')	מה ה' עושה? (מאיר בעמוד אש)	יש לקרוא בביטוי יאירו בחולם מעל הוו. ("יאירו" מתייחס לעם).
27	והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכמ מורשה אני ה'	וה'	מורשה	מי מוריש? (ה')	מה ה' עושה? (מוריש)	מי נתן מורשה? (ה')	מה ה' עושה? (נתן מורשה)	יש לקרוא ה' מורשה (היריק תחת הריש).
28	ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרימ	והובא	מאילם	מה ביחס לאילים? (הוא הובא משם)	מאיפה הוא הובא? (מאילים)	מה ביחס לאילים? (הם באו משם)	מאיפה הם באו? (מאילים)	בפסוק - העם בא ואילו בביטוי העם הובא, גם "הובא" משמעותו לבוא על ידי מישהו אחר ואולי הכוונה על ידי הקב"ה או משה.
29	והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדכ ואשתה ואמרה שתה וגם גמליכ אשקה אתה הכחת לעבדכ ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עמ אדני	והיתה	ואמרה	מי יאמר? (זו שתהיה)	מה תעשה זו שתהיה? (תאמר)	מי יאמר? (זו שתהיה)	מה תעשה זו שתהיה? (תאמר)	המילה והיה (צורת זכר) משמשת כאן במשמעות והיתה (נקבה). האפשרות לפרש את המילה והיה כמובן "אם יהיה..." נשללת לפי טעמי המקרא, משום שהטעמים במילים "והיה הנערה" הם מונח רביעי, כלומר "והיה" מוסב על "הנערה". וגם: אונקלוס תרגם - "ותהי עולמתא", ויונתן תרגם: "ותהי ריבא".
30	שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימימ תחת אמו ומיומ השמיני והלאה ירצה לקרבנ אשה לה'	והלאה	בימימ	מתי בימים? (הלאה)	והלאה במה? (בימים)	באיזה ימים ירצה לקרבן? (מיום השמיני והלאה)	והלאה במה? (בימים)	נראה שהביטוי תקין (כאדם האומר לחברו: "המשך ללכת הלאה ברחוב") אך עדין טעון בדיקה.
31	וירא אליו ה' בלילה ההוא ויאמר אנכי אלקי אברהם אביכ אל תירא כי אתכ אנכי וברכתיכ והרביתי את זרעכ בעבור אברהם עבדי	והראה	בלילה	מה קרה בלילה? (הוא קראה)	מה קרה בלילה? (ה' נראה אליו)	מתי הוא קראה? (בלילה)	מתי ה' נראה אליו? (בלילה)	יש לקרוא הביטוי "וְהִרְאָה בלילה" כמו: וְהִקְמֹתָ אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּקָדֶר: (ספר שמות פרק כו פס' ל')
32	וכי ימות מנ הבהמה אשר היא לכמ לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב	וטמאה	הבהמה	"תעשה" יטמא מה הבהמה	מי יטמא? (הבהמה)	מה הבהמה "תעשה" יטמא	מי יטמא? (הבהמה)	משמעות הביטוי: הבהמה תטמא אחרים. יש לקרוא וְטִמְאָה הַבְּהֵמָה. אך זה קצת קשה משום שהבהמה עצמה אינה מטמאה רק נבלתה.
33	לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאימ המ לכמ כל הנגע בהמ יטמא	וטמאה	הבהמה	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	מה הבהמות? (טמאות)	מי טמא? (הבהמות)	משמעות הביטוי: הבהמה עצמה טמאה.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
34	כל פטר רחמ לכל בשר אשר יקריבו לה' באדמ ובבהמה יהיה לכ אכ פדה תפדה את בכור האדמ ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה	וטמאה	הבהמה	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	משמעות הביטוי: הבהמה עצמה טמאה.
35	והבדלתמ בין הבהמה הטהרה לטמאה ובינ העופ הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכמ בבהמה ובעופ ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכמ לטמא	וטמאה	הבהמה	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	משמעות הביטוי: הבהמה עצמה טמאה.
36	ואמ כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבנ לה' והעמיד את הבהמה לפני הכהנ	וטמאה	הבהמה	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	מה הבהמה? (טמאה)	מי טמא? (הבהמה)	משמעות הביטוי: הבהמה עצמה טמאה.
37	וירא יוספ אתמ את בנימינ ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשימ הביתה וטבח טבח והכנ כי אתי יאכלו האנשימ בצהרימ	ויאמר	הביתה	מה הביתה? (הוא אמר)	מה הוא אמר? (הביתה)	מה הביתה? (הוא אמר)	מה הוא אמר? (הבא את האנשים הביתה)	"הביתה" הוא ציטוט, של חלק מדברי יוסף.
38	ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבנ הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיונ	ויאמר	היארה	מה היארה? (הוא אמר)	מה הוא אמר? (היארה)	מה היארה? (הוא אמר)	מה הוא אמר? (היארה תשליכהו)	"היאורה" הוא ציטוט, של חלק מדברי פרעה.
39	ויאמר ה' אלי קומ לכ למסע לפני העמ ויבאו ויירשו את הארצ אשר נשבעתי לאבתמ לתת להמ	ויבאו	בלכתכ	מה יקרה כשתלך? (הם יבאו)	מתי הם יבואו? (כשתלך)	מה יקרה כשתלך? (הם יבאו)	מתי הם יבואו? (כשתלך)	הפסוק - משפט מחובר (משני משפטים).
40	ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרנ קח מטכ ונטה ידכ על מימי מצרימ על נהרתמ על יאריהמ ועל אגמיהמ ועל כל מקוה מימיהמ ויהיו דמ והיה דמ בכל ארצ מצרימ ובעצימ ובאבנימ	ויהיו	בארצו	מה בארצו? (יהיו)	איפה יהיו? (בארצו)	מה בארץ מצרים? (יהיו [המים לדם])	איפה יהיו [המים לדם]? (בארץ מצרים)	יש לקרוא בביטוי: "ויהיו" (וו שוואית) בלשון עתיד כפי שזה מנוקד בפסוק. לפי הפירוש המקובל הפיכת המים לדם היתה בכל ארץ מצרים גם בעצים ובאבנים. (כלים) כך ש-"והיה דם בכל ארץ מצרים" מתיחס להפיכת המים לדם והוא המשך ל-"ויהיו דם".
41	לא תתעב אדמי כי אחיכ הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו	ויהיו	בארצו	מה בארצו? (היו)	איפה היו? (בארצו)	מה בארצו? (היית)	איפה היית? (בארצו)	יש לקרוא בביטוי: "ויהיו" בלשון עבר כמו "היית" שבפסוק. בביטוי: יהיו - צורת רבים, במשפט: היית - צורת יחיד אך משמש לתיאור מצבו של עם ישראל ולכן ניתן גם להשתמש בצורת הרבים. השוני ב"גוף" לא שולל התאמה.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
42	ובני יהודה ער ואונג ושלה ופרצ זורח וימת ער ואונג בארצ כנענ ויהיו בני פרצ חצרנ וחמול	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [פרצ]? [שהם] היו [חצרן וכו']	מי היו [חצרן וכו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)... כמו בפסוק: "חצרן וחמול (הם) היו הבנים של פרצ.
43	ויהיו בני נח היצאימ מנ התבה שמ וחמ ויפת וחמ הוא אבי כנענ	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [נח]? [שהם] היו [שם וכו']	מי היו [שם וכו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)... כמו בפסוק: "שם חם ויפת (הם) היו הבנים של נח.
44	ויהיו בני לוטנ חרי והיממ ואחות לוטנ תמנע	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [לוטן]? [שהם] היו [חרי וכו']	מי היו [חרי וכו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)... כמו בפסוק: "חרי והימם" (הם) היו הבנים של לוטן.
45	ויהיו בני אליפז תימנ אומר צפו וגעתמ של וקנז	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [אליפז]? [שהם] היו [תימן וכו']	מי היו [תימן וכו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)... כמו בפסוק: "תימן אומר צפו וגעתמ וקנז" (הם) היו הבנים של אליפז.
46	ויהיו אלה בני לוי בשמתמ גרשונ וקהת ומררי	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [לוי]? [שהם] היו [גרשון וכו']	מי היו [גרשון וכו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)... כמו בפסוק: "גרשון וקהת ומררי (הם) היו הבנים של לוי.
47	ויהיו בני ראובנ בכר ישראל תולדתמ למשפחתמ לבית אבתמ במספר שמות לגלגלתמ כל זכר מבנ עשרימ שנה ומעלה כל יצא צבא	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מה הם היו? (הבנים...)	מה [אמור לגבי] בני [ראובן]? [שהם] היו [כו']	מי היו [כו'] (הבנים של...)	הביטוי: "ויהיו, הבנים" כמו "הם היו הבנים" (של)...
48	ויהי בשכנ ישראל בארצ ההוא וילכ ראובנ וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנימ עשר	ויהיו	הבנימ	מה הם הבנים? (היו)	מי היה? (הבנים)	מה הבנים [של] יעקב? [היו שנים עשר]	מי היו [שנים עשר?] (הבנים [של יעקב])	מתאים.
49	זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד לאמר לטוב בעינימה תהיינה לנשימ אכ למשפחת מטה אביהמ תהיינה לנשימ	ויהיו	לנשימ	מה לנשים? (יהיו)	למה יהיו? (לנשים)	מה לנשים? (תהיינה)	למה תהיינה? (לנשים)	את הביטוי יש לקרוא "יהיו לנשים" - עתיד. (ו) שוואית). "יהיו" יכל לשמש גם לנקה"ה

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
50	ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשימ ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן	ויהיו	לנשימ	מה לנשים? (היו)	למה היו? (לנשים)	מה לנשים? (היו)	למה היו? (לנשים)	את הביטוי יש לקרוא "ניהיו לנשים" - עבר. (פתח תחת ה-ו). "יהיו" יכול לשמש גם לנקבה.
51	ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהנ לנשימ	ויהיו	לנשימ	מה לנשים? (היו)	למה היו? (לנשים)	מה לנשים? (היו)	למה היו? (לנשים)	את הביטוי יש לקרוא "ניהיו לנשים" - עבר. (ו פתוחה). "יהיו" יכל לשמש גם לנקבה.
52	והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשימ ונגרעה נחלתנ מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע	ויהיו	לנשימ	מה לנשים? (יהיו)	למה יהיו? (לנשים)	מה לנשים? (יהיו)	למה יהיו? (לנשים)	את הביטוי יש לקרוא "ניהיו לנשים" - עתיד. (ו) שוואית). "יהיו" יכל לשמש גם לנקבה"
53	וה' הלכ לפניהם יומם בעמוד ענן ונחלתם הדרכ ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה	ויולכ	להאיר	איך להאיר (בהולכה)	לשם מה הוא הלך? (להאיר)	איך להאיר? (בהליכה)	לשם מה ה' הולך? (להאיר)	לפ"ז המילה "ויולך" שבביטוי מתפרשת שה' הולך את עמוד הענן והאש. זה תואם ענינית את ההליכה שבפסוק.
54	הבו לכמ אנשימ חכמים ונבנים וידעים לשבטיכמ ואשיממ בראשיכמ	ויישמ	אנשימ	מה הוא עשה ביחס לאנשים? (שם אותם)	את מי הוא שם? (אנשים)	מה תעשו ביחס לאנשים? (תשימו אותם...)	את מי תשימו...? (אנשים)	המילה "ויישם" כמו "ויצר ה' אלקים וכו'" "ויישם בארון במצרים" (יש מפרשים שזה פועל סתמי כמו "מישהו שם" גם לפי פירוש זה קיימת התאמה).
55	ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלכ מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארצ מצרים	ויעבר	בצאתו	מה עוד עשה בעת היציאה? (עבר)	מתי הוא עבר? (בצאתו)	מה עוד עשה בעת היציאה? (עבר)	מתי הוא עבר? (כשיצא)	מילת היחס "בְּ" בביטוי משמשת במוכנ של "בזמן ש..." אע"פ שלא מדובר באותו זמן ממש אלא סמוך אחרי, כמו: "ויהי בַּשְּׁלֹשָׁה פְּרָעָה אֶת הָעָם, וְלֹא נָחַם אֱלֹקִים וְכוּ'".
56	ליל שמרימ הוא לה' להוציאמ מארצ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרימ לכל בני ישראל לדרתמ	ויצאו	הלילה	מה יהיה הלילה? (הם יצאו)	מתי הם יצאו? (הלילה)	מה יהיה הלילה? (ה' יוציאם)	מתי ה' יוציאם? (הלילה)	יש לקרוא את הביטוי "וַיֵּצְאוּ" - בעתיד, שוא תחת הו, וצירה תחת היוד.
57	ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשימ אשר באו אליכ הלילה הוציאמ אלינו ונדעה אתמ	ויצאו	הלילה					האנשים באו הלילה אך אין הכוונה שיוציאו אותם הלילה. נכלל ברשימה בטעות.
58	וישב לאכל לחמ וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכימ להוריד מצרימה	ויראו	הביאה	מה ביחס לביאה? (הם ראו אותה)	מה הם ראו? (את הביאה)	מה בקשר ל"ארחת...באה" (הם ראו)	מה הם ראו? (הביאה [של ארחת ישמעלים])	הביאה" היא שם עצם כמו "ההגעה"
59	ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משמ זמורה ואשכול ענבימ אחד וישאיהו במוט בשנים ומנ הרמנימ ומנ התאנימ	וישאו	ענבימ	מה הם עשו ביחס לענבים? (נשאו אותם)	מה הם נשאו? (ענבים)	מה הם עשו ביחס לאשכול הענבים? (נשאו אותו)	מה הם נשאו? (אשכול ענבים)	מתאים.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
60	ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחמ ומזון לאביו לדרך	וישאמ	חמרים	מה עשו החמרים? (נשאו אותם)	מי נשא אותם? (חמרים)	מה עושים החמרים? (נשאים)	מי נושא? (חמרים)	מתאים.
61	ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה	וישכב	בלילה	מה הוא עשה בלילה (שכב)	מתי הוא שכב? (בלילה)	מה היא עשתה בלילה (שכבה)	מתי היא שכבה? (בלילה)	לכאורה אין דמיון, בפסוק: נקיבה ואילו בביטוי: זכר. אולם: ותשכב "את" זה כמו ותשכב "עם" ואם כן הפסוק מדבר גם עליו. אך זה לא עומד בכללים שהקשרי המילים בביטוי ובפסוק צריכים להיות תואמים. יתכן שלא היה צריך להיכלל ברשימה.
62	ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקמ הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה	וישכב	בלילה	מה הוא עשה בלילה (שכב)	מתי הוא שכב? (בלילה)	מה היא עשתה בלילה (שכבה)	מתי היא שכבה? (בלילה)	לכאורה אין דמיון, בפסוק: נקיבה ואילו בביטוי: זכר. אולם: ותשכב "את" זה כמו ותשכב "עם" ואם כן הפסוק מדבר גם עליו. אך זה לא עומד בכללים שהקשרי המילים בביטוי ובפסוק צריכים להיות תואמים. יתכן שלא היה צריך להיכלל ברשימה.
63	ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא	וישכב	בלילה	מה הוא עשה בלילה (שכב)	מתי הוא שכב? (בלילה)	מה הוא עשה בלילה? (שכב)	מתי הוא שכב? (בלילה)	מתאים.
64	יעבדוך עמי וישתחו לך לאמימ הוה גביר לאחיכ וישתחו לך בני אמכ ארריכ ארור ומברכיכ ברוכ	ולעבדו	לאמימ	מה יעשו הלאומים? (יעבדו)	מי יעבוד. (הלאומים)	מה יעשו עמים? (יעבדוך)	מי יעבוד? (עמים)	ספק אם יש תאימות במשמעות בין המילים עמים ולאומים.
65	כי ימצא בקרבכ באחד שעריכ אשר ה' אלקיכ נתנ לכ איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני ה' אלקיכ לעבר בריתו	ולעבר	בריתו	מה ביחס לבריתו? (לעבור)	מה לעבור? (בריתו)	מה ביחס לבריתו? (לעבור)	מה לעבור? (בריתו)	מתאים.
66	ויתר הגלעד וכל הבשנ ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשנ ההוא יקרא ארצ רפאימ	ולתתכ	המנשה	מה יהיה בקשר למנשה? (יתנו לו)	למי לתת? (לך] המנשה)	מה למנשה? (נתתי)	למי נתתי? (למנשה)	לפ"ז הביטוי מתפרש כפניה למנשה (לתתך, המנשה). והמילה לתתך היא במובן של לתת לך (ולא לתת אותך). זוהי צורה תקנית (יהושע ט"ו י"ט, שופטים א' ט"ו, עזרא ט' ה' ועיין אבן עזרא קהלת ב' כ"א שכתב: "מלת יתננו כמו יתן לו כי הוא פועל יוצא לשנים פעולים וכמוהו כי ארץ הנגב נתתני").

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
67	אכ כל חרמ אשר יחרמ איש לה' מכל אשר לו מאדמ ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרמ קדש קדשימ הוא לה'	ומשדה	לה'	מה לה? (משדה)	מה משדה? (לה')	מה לה [שם] ה' [ההקדשה] משדה [אחזתו]	מה משדה [אחזתו]? [ההקדשה] לה'	בפסוק "קודש לה" ואילו בביטוי "לה" סתם. אך ה"ל" יכולה במובן של שייכות שהשדה עוברת לרשותו של "ה". יתכן שלא היה צריך להיכלל ברשימה.
68	ואמ משדה אחזתו יקדיש איש לה' והיה ערככ לפי זרעו זרע חמר שערימ בחמשימ שקל כסף	ומשדה	לה'	מה לה? (משדה)	מה משדה? (לה')	מה לה [שם] ה' [ההקדשה] משדה [אחזתו]	מה משדה [אחזתו]? [ההקדשה] לה'	בפסוק "קודש לה" ואילו בביטוי "לה" סתם. אך ה"ל" יכולה במובן של שייכות שהשדה עוברת לרשותו של "ה". יתכן שלא היה צריך להיכלל ברשימה.
69	ואני הנני מביא את המבול מימ על הארצ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמימ כל אשר בארצ יגוע	ומתחת	המבול	איפה המבול? (מתחת)	מה מתחת? (המבול)	איפה המבול? (מתחת השמימ)	מה מתחת [השמימ]? (המבול)	לפי טעמי המקרא קיים הפסק בין "רוח חיים" לבין "מתחת השמימ" (זקף קטן) לפי זה: המילים "מתחת השמימ" בפסוק הם מקום המבול (או ההשחתה), והפסוק מתחלק ל-3 חלקים. הגדרה: "מבול (דהיינו) מים על הארץ". מטרה: "לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים", מקום האירוע: "מתחת השמימ" מתחת=מקום הנמוך מהשמימ (כמו: בשמימ ממעל ועל הארץ מתחת). "אפשרות אחרת שלא נראית נכונה: ה-"מ" במילה "מתחת" היא במשמעות from, ומוסב על השחתת כל בשר, ואין כאן תיאור מקום). גם אם נאמר ש-"על הארץ" הוא מקום המבול, ו"מתחת השמימ" מתאר את מקומו של "כל בשר" (לא כ"כ מתאים לטעמי המקרא), המילים "מתחת השמימ" דומות ל-"על הארץ" (כמו: "בשמימ ממעל ועל הארץ מתחת), והדמיון מתקיים.
70	לא תערצ מפניהמ כי ה' אלקיכ בקרבכ אל גדול ונורא	ונורא	אלקיכ	מה אלקיך? (נורא)	מי נורא? (אלקיך)	מה אלקיך? (נורא)	מי נורא? (אלקיך)	מתאים.
71	ויהי מקצ ארבעימ יומ וארבעימ לילה נתנ ה' אלי את שני לחת האבנימ לחות הברית	ונתונ	הברית	מה עושים בקשר לברית? (נותנים אותה)	מה נותנים? (הברית)	מה עושים בקשר לברית? (נותנים אותה)	מה נותנים? (הברית)	מתאים.
72	ויאמר אלקימ זאת אות הברית אשר אני נתנ ביני וביניכמ ובינ כל נפש חיה אשר אתכמ לדרת עולמ	ונתונ	הברית	מה עושים בקשר לברית? (נותנים אותה)	מה נותנים? (הברית)	מה עושים בקשר לברית? (נותנים אותה)	מה נותנים? (הברית)	מתאים.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
73	כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחפ פרש כנפיו יקהו ישאהו על אברתו	ועליו	ישאהו	איך ישאהו? (עליו)	מה עליו? (ישאהו)	איך ישאהו? (על אברתו)	מה על [אברתו]? (ישאהו)	המילה "עליו" בביטוי - לשון זכר, "אברה" לשון נקבה. המשמעות: "עליו" היא "על גופו". הדמיון מצד התוכן הוא חזק.
74	ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים והלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו	וענתה	יבמתו	מה תעשה יבמתו? (תענה)	מי יענה? (יבמתו)	מה תעשה יבמתו? (תענה)	מי יענה? (יבמתו)	מתאים.
75	וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחמי את הראש ואת הפדר על העצימ אשר על האש אשר על המזבח	וערכו	ראשימ	מה יעשו בקשר לראשים? (יערכו אותם)	את מה יערכו? (את הראשים)	מה יעשו בקשר לראש? (יערכו אותם)	את מה יערכו? (את הראש)	בביטוי: ראשים - לשון רבים. בפסוק דובר על קרבן וניתן ליחס את הביטוי ל-"קרבנות" על דרך הכלל.
76	ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמימ ונעשה לנו שם פנ נפוצ על פני כל הארצ	וראשו	בשמימ	מה בשמים? (ראשו)	איפה ראשו? (בשמים)	מה בשמים? (ראשו)	איפה ראשו? (בשמים)	מתאים.
77	ויחלמ והנה שלמ מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עלימ וירדימ בו	וראשו	בשמימ	מה בשמים? (ראשו)	איפה ראשו? (בשמים)	מה מגיע השמימה? (ראשו)	להיכן מגיע ראשו? (השמימה)	מתאים.
78	זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיק במדבר למנ היום אשר יצאת מארצ מצרימ עד באכמ עד המקומ הזה ממרים הייתמ עמ ה'	ותמרו	במדבר	מה עשיתם במדבר? (מריחם)	איפה מריחם? במדבר	מה במדבר? (ממרים)	איפה הייתם ממרים? (במדבר)	מתאים.
79	כאשר מריחם פי במדבר צנ במריבת העדה להקדישני במימ לעיניהמ המ מי מריבת קדש מדבר צנ	ותמרו	במדבר	מה עשיתם במדבר? (מריחם)	איפה מריחם? במדבר	מה במדבר? (ממרים)	איפה מריחם? (במדבר)	מתאים.
80	וענית ואמרת לפני ה' אלקיק ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שמ במתי מעט ויהי שמ לגוי גדול עצומ ורב	ותענה	אלקיק	מה תעשה בקשר לאלוקיך? (תענה)	למי תענה? (לאלקיק)	מה תעשה בקשר לאלוקיך? (תענה)	למי תענה? (לאלקיק)	לענות את במקום לענות ל, זו גם צורה נכונה כמו "הק-ל העונה אותי ביום צרה".
81	ויצו את יהושע בנ נון ויאמר חזק ואמצ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארצ אשר נשבעתי להמ ואנכי אהיה עמכ	יהושע	הביאו	מה עשה יהושע? (הביאו)	מי הביאו? (יהושע)	מה יעשה יהושע? (יביא את בני ישראל)	מי יביא את בני ישראל? (יהושע)	מתאים.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
82	ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי	ירשנו	ונתנו	מה עשינו [לפני שנתננו]? (ירשנו)	מה עשינו [אחרי שנתננו]? (ירשנו)	מה עשינו [לפני שנתננו]? (ירשנו)	מה עשיתי [אחרי שירשנו]? (נתתי)	ונתנו שבביטוי הכוונה אנחנו נתנו (דגש חזק בנון השניה). העם הכובש, נותן את הארצות האלה לבני גד ובני ראובן באמצעות משה. ועיין רש"י שמסביר שהקטע בפסוק "ירשנו וכו'" מתחבר לסוף הפסוק "ואת עריו נתתי וכו'" אפשר גם לקרוא בביטוי "ונתנו" בחיריק תחת הנון דהיינו הערים ניתנו לשבטים.
83	למה יאמרו מצרימ לאמר ברעה הוציאמ להרג אתמ בהרימ ולכלתמ מעל פני האדמה שוב מחרונ אפכ והנחמ על הרעה לעמכ	כליתמ	בהרימ	מה בהרימ? (כליתמ)	איפה כליתמ? (בהרימ)	מה בהרימ? (להרגם)	איפה להרגם? (בהרימ)	בפסוק להרג אותם מוסב על "בהרימ", ו-"ולכלתמ" מוסב על "מעל פני האדמה" ואילו בביטוי - "כליתמ" מוסב על "בהרימ". אם המילים להרוג ולכלות תואמות במשמעות אזי אין בעיה.
84	ואמ אינ אחימ לאביו ונתתמ את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה ה' את משה	לאביו	מוריש	למי הוא מוריש? (לאביו)	מה הוא עושה בקשר לאביו? (מוריש)	מי יירש? (מישהו ממשפחת אביו)	מה יעשה מישהו ממשפחת אביו? (יירש)	על פי חז"ל "ממשפחתו" הכוונה ממשפחת אביו, ולפי זה הקשר ברור, בפרט אם נאמר שהאבא הוא היורש ומוריש הלאה לקרוביו, (משמוש). אך קיימת בעיה מסוימת שלפי הביטוי ההורשה היא לאביו ואילו בפסוק ההורשה היא למישהו ממשפחת אביו.
85	והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למענ ילמד ליראה את ה' אלקיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתמ	להיות	התורה	מה התורה? (תהיה)	מי יהיה? (התורה)	מה התורה (תהיה)	מי יהיה? (התורה)	המילה "והיתה" בפסוק אכן מתייחסת לתורה, נכלל ברשימה אע"פ שזה אינו לגמרי ברור מפשט הפסוק כשלעצמו.
86	שבת שבתונ היא לכמ ועניתמ את נפשתיכמ חקת עולמ	לעולמ	שבתונ	מתי שבתון? (לעולם)	מה לעולמ? (שבתון)	מה שבתון? (חוקת עולם)	מה חוקת עולם? (שבתון)	מתאים.
87	והסיר ה' ממכ כל חלי וכל מדוי מצרימ הרעימ אשר ידעת לא ישיממ בכ ונתנמ בכל שנאיכ	לשנאי	ישיממ	למי ישימם (לשנאי)	מה [יעשה בקשר] לשנאי (ישימם)	במי יתן [ישימם] (בשנאיך)	מה בקשר לשנאיך (הוא [יתן] ישימם)	המילה "ונתנמ" בפסוק היא מילה מקבילה ודומה ל-"ישימם" (תואמת לה במשמעות).
88	והביא האישי את אשתו אל הכהנ והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערימ לא יצק עליו שמנ ולא יתנ עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עונ	מאישה	עשירת	ממי עשירת? (מאישה)	מה מאישה? (עשירת)	מה עשירת [האיפה]? (האישי יביא)	מה האישי יביא? (עשירת [האיפה])	מתאים.
89	ואתה תבוא אל אבתיכ בשלומ תקבר בשיבה טובה	מביאכ	בשיבה	מה בשיבה? (מביאך)	איך הוא מביאך? (בשיבה)	מה בשיבה? (תבוא)	איך תבוא? (בשיבה)	האם המילה "תקבר" תואמת במשמעות את המילים "תבוא אל אבותיך"? יתכן ש"תבוא אבותיך" זה פטירה ולא קבורה.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
90	והכהנ המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולמ לה' כליל תקטר	מבניו	המשיח	מי המשיח? (מישהו מבניו)	מה מבניו? (המשיח)	מי המשיח תחתיו? (מישהו מבניו)	מה מבניו? (הכהן המשיח)	מתאים.
91	ויהי בשלח פרעה את העמ ולא נחמ אלקים דרכ ארצ פלשתימ כי קרוב הוא כי אמר אלקים פנ ינחמ העמ בראתמ מלחמה ושב מצרימה	מלחמה	יראני	מה יראני? (מלחמה)	מה מלחמה? (יראני)	מה יראו? (מלחמה)	מה מלחמה? (יראו)	מתאים.
92	הנ הנה היו לבני ישראל בדבר בלעמ למסר מעל בה' על דבר פעור ותהי המגפה בעדת ה'	מעלתמ	בה'	מה בה'? (מעלתם)	במי מעלתם? (בה')	מה בה' (למסר מעל)	במי למעל? (בה')	מתאים.
93	דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדמ למעל מעל בה' ואשמה הנפש ההוא	מעלתמ	בה'	מה בה'? (מעלתם)	במי מעלתם? (בה')	מה בה' (למעל)	במי למעל? (בה')	השוני במספר, וזמן, לא שולל התאמה במשמעות. ברור שאין כאן אי התאמה במין כי נפש למרות שהיא לשון נקבה, הכוונה היא "אדם" והפסוק מדבר על כולם.
94	נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו	מעלתמ	בה'	מה בה'? (מעלתם)	במי מעלתם? (בה')	מה בה' ? (מעלה מעל)	במי למעל? (בה')	השוני במספר, וזמן, לא שולל התאמה במשמעות. ברור שאין כאן אי התאמה במין כי נפש למרות שהיא לשון נקבה, הכוונה היא "אדם" והפסוק מדבר על כולם.
95	יתנ ה' את איביכ הקמימ עליכ נגפמי לפניכ בדרכ אחד יצאו אליכ ובשבעה דרכימ ינוסו לפניכ	עלימו	הקמימ	על מי קמים? (עלימו)	מה עלימו? (קמים)	על מי קמים? (עליד)	מה עליד? (קמים)	המילה "עליד" (יחיד) בפסוק, מתיחסת לעם, ולכן אין סתירה לביטוי המתייחס לרבים.
96	ויביאו את המשכנ אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו	קרשיו	יביאכ	מה יביא לד? (קרשיו)	מה קרשיו? (יביא לד)	מה הביאו? (קרשיו)	מה קרשיו? (הביאו לד)	יביאך שבביטוי מתפרש כאן "יביא לד". ואולי משהו (הקב"ה?) אומר למשה שהעם יביא לו את קרשי המשכן. אך תקינות הביטוי במובן זה היא בספק רב. האם יביאך יכול גם להתפרש "להביא לד" (בדרך כלל הפירוש הוא: "להביא אותך").
97	וידבר ה' אליכמ מתוכ האש קול דברימ אתמ שמעימ ותמונה אינכמ ראימ זולתי קול	שמעימ	מה'	מה מה'? (שמעים)	ממי שמעים? (מה')	מה מה'? (שמעים)	ממי שמעים? (מה')	מתאים.
98	ויאמר אלהמ יצחק מדוע באתמ אלי ואתמ שנאתמ אתי ותשלחוני מאתכמ	שנאתמ	הבאימ	מה אתם, הבאים, עשיתם? (שנאתם)	מי שנא? (אתם [הבאים])	מה אתם, הבאים, עשיתם? (שנאתם)	מי שנא? (אתם [הבאים])	לשון פניה כמו: "הבאים, שנאתם". לפי זה הביטוי לא מתפרש שאתם שנאתם את הבאים, אלא, שאתם, הבאים, שנאתם. (הקדמת הנשוא לנושא).

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
99	ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני ה' מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי	שפחתי	יביאה	את מי הוא יביא? (את שפחתי)	מה הוא יעשה בשפחתי (יביאה)	אל מי תבוא? (אל שפחתי)	מה תעשה ביחס לשפחתי? (תבוא אליה)	המילים "בוא אל" שבפסוק נאמרו בקשר לנישואי אברהם עם הגר (קידושי ביאה). "הבאה" (לבית או לאהל), "ביאה", או: "הבאה וביאה" משמשים בתורה לעניין נישואין למשל: (בראשית פרק כד פס' ט"ז): "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו". או: "ויבא אותה אליו ויבא אליה" (בראשית כ"ט כ"ג) וכהנה הרבה דוגמאות. עיין מילון התנ"ך ליהושע שטנייברג ערך "בוא" עמ' 94. הרמב"ם ביד החזקה הלכות אישות פרק א' הלכה א' כתב שקודם מתן תורה דרך נישואין היא: "מכניסה לביתו ובוועלה"
100	ובשלייתה היוצת מבינ רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריכ	תאכלם	בניכמ	מה היא תעשה לבניכם? (תאכלם)	מה היא תאכל? (את בניכם)	מה היא תעשה לבניה? (תאכלם)	מה היא תאכל? (את בניה)	הביטוי הוא תאכלם בניכם (בצירה תחת ה-"ל") והמשמעות היא שהיא תאכל את בניכם. "בניכם תאכלם" כאילו כתוב: "היא תאכל אותם, את בניכם"
101	ואכלתם בשר בניכמ ובשר בנתיכמ	תאכלמ	בניכמ	מה תעשו לבניכם? (תאכלום)	את מי תאכלום? (את בניכם)	מה תעשו לבניכם? (תאכלום)	את מי תאכלו? (את בניכם)	יש לקרוא בביטוי: "תאכלם". והמשמעות היא: "אתם תאכלו אותם (את בניכם).
102	והבאת לאביכ ואכל בעבר אשר יברככ לפני מותו	תאכלמ	לאביכ	מה תעשה לאביך? (תאכיל אותם)	את מי תאכיל? (את אביך)	מה תעשה לאביך? (תביא לו והוא יאכל)	מי יאכל את מה שתביא? (אביך)	תאכלם בכתיב חסר במשמעות "תאכילם", כמו "ויענך וירעבך ויאכלך את המן אש לא ידעת..." (דברים ה' ג')
103	והקרבתם על הלחם שבעת כבשימי תמיממ בני שנה ופר בנ בקר אחד ואילמ שנימי יהיו עלה לה' ומנחתמ ונסכיהמ אשה ריח ניחח לה'	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	ספק: האם אפשר לומר ש-"תמימם" שבפסוק מתייחס גם לאילים ולא רק לכבשים?
104	והקרבתם עלה לה' ריח ניחח פר בנ בקר אחד איל אחד כבשימי בני שנה שבעה תמיממ יהיו לכמ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	ההנחה היא ש-"תמימם" שבפסוק מתייחס גם לאיל ולא רק לכבשים. יתכן שקיים דמיון למרות שהפסוק מדבר על אילים רבים, כיון שמדובר כאן על צווי לדורות.
105	וזה הדבר אשר תעשה להמ לקדש אתמ לכהנ לי לקח פר אחד בנ בקר ואילמ שנימי תמיממ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמיים? (האילם)	מתאים.

#	פסוק	מילה א	מילה ב	ביטוי-הקשר 1	ביטוי הקשר 2	פסוק הקשר 1	פסוק הקשר 2	הערות
106	ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' פרימ בני בקר שנימ ואיל אחד כבשימ בני שנה שבעה תמיממ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האיל)	בביטוי, הוראה יותר כללית על אילי קרבנות שצריכים להיות תמימים (דבר שהוא נכון תמיד). לא ברור אם "תמימם" עולה גם על האילים.
107	והקרבתמ עולה אשה ריח ניחח לה' פרימ בני בקר שלשה עשר אילמ שנימ כבשימ בני שנה ארבעה עשר תמיממ יהיו	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	לא ברור אם "תמימם" עולה גם על האילים.
108	ויאמר אל אהרנ קח לכ עגל בנ בקר לחטאת ואיל לעלה תמיממ והקרב לפני ה'	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האיל? (תמים)	מי תמים? (האיל)	בביטוי, הוראה יותר כללית על אילי קרבנות שצריכים להיות תמימים (דבר שהוא נכון תמיד). יתכן גם שמדובר על אילי המילואים שהיו כל שבעת הימים.
109	וביומ השני פרימ בני בקר שנימ עשר אילמ שנימ כבשימ בני שנה ארבעה עשר תמיממ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	לא ברור אם "תמימם" עולה גם על האילים.
110	והקרבתמ אשה עולה לה' פרימ בני בקר שנימ ואיל אחד ושבעה כבשימ בני שנה תמיממ יהיו לכמ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	לא ברור אם "תמים" עולה גם על האיל.
111	ועשיתמ עולה לריח ניחח לה' פר בנ בקר אחד איל אחד כבשימ בני שנה שבעה תמיממ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	לא ברור אם "תמים" עולה גם על האילים.
112	וביומ השלישי פרימ עשתי עשר אילמ שנימ כבשימ בני שנה ארבעה עשר תמיממ	תמיממ	האילמ	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	מה האילם? (תמימים)	מי תמים? (האילם)	לא ברור אם "תמים" עולה גם על האיל.
113	והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביומ הכפרימ תעבירו שופר בכל ארצכמ	תרועה	אעברה	מה אעביר? (תרועה)	מה תרועה? (אעביר)	מה תעבירו? ([שופר] תרועה)	מה [שופר] תרועה? (תעבירו)	יש לקרוא "תרועה אעבירה" את המילה "אעבירה" אפשר לכתוב גם בכתוב חסר כמו בפסוק: ולא אבה סיחנ מלכ חשבון העברנו בו... (דברים ב' ל')